

Hugo Bouter

Is hier niet nog een profeet?

'Is hier niet nog een profeet van de Heere?'

'En laten twee of drie profeten spreken en laten de anderen het beoordelen (...) Als iemand meent een profeet te zijn of een geestelijk mens, laat hij erkennen dat wat ik u schrijf geboden van de Heere zijn'.

1 Koningen 22:7; 1 Korintiërs 14:29-37

Onlangs kwam ik in discussie met een broeder over de vraag hoeveel profeten van de Heere er nu waren overgebleven in de tijd van koning Achab. Waren het er honderd, of vierhonderd? Mijn gesprekspartner had het steeds over de 100 profeten die door Obadja waren verborgen volgens 1 Koningen 18, maar in hoofdstuk 22 zijn we jaren verder en zien we een nieuwe situatie na het herstel van de dienst van Jahweh door Elia. Ik denk dat Achab de keus van het volk heeft gerespecteerd, toen het riep: 'De Heere is God' (1 Kon. 18:39).

Het was ook niet voor niets dat koning Josafat, de leider van het tweestammenrijk, op bezoek kwam bij Achab, de leider van het tienstammenrijk, en een bondgenootschap met hem wilde sluiten. Ongetwijfeld had men in Jeruzalem ook gehoord over de reformatie die door de profeet Elia was ingeluid. De 400 profeten die Achab in 1 Koningen 22 in dienst had, waren dus een uitbreiding van de groep van 100 profeten van de Heere (plus Micha), terwijl de 850 profeten van de Baäl en van de Asjera die door Izebel waren gesponsord allemaal waren gedood aan de voet van de berg Karmel.

Als je bijvoorbeeld 1 Koningen 22:5-12 nauwkeurig leest, is het duidelijk dat de vierhonderd profeten van Achab profeten van de Heere waren, die namens de God

van Israël profeteerden. Zie ook het vervolg. Achab bleef – althans in naam – de Heere dienen. Hij was een vooraanstaand christen, zouden we nu zeggen. Zo was het ook met zijn profeten, hoewel zij door toedoen van de Heere onder invloed van een leugengeest kwamen. Dit zal ook in de eindtijd Gods oordeel zijn over de verharding en de verblinding van de harten van de naambelijders (vgl. 2 Thess. 2:11-12). God zendt hun een werking van de dwaling om de leugen te geloven.

Ik wil echter niet eindigen in mineur, maar wijzen op de geestelijke vrijheid die er nu in de gemeente is om als profeet op te treden en de daarmee gepaard gaande vrijmoedigheid om een woord namens de Heere te spreken. Is hier niet nog een profeet? Misschien bent u dit wel? De aanduiding 'twee of drie profeten' wijst niet op een een-mans-bediening in de gemeente van Christus, maar op geestelijke vrijheid om met Gods Woord te dienen. Zo wordt de gemeente opgebouwd en kan ze groeien en bloeien.

Het woord dat gesproken wordt, zou echter ook een oordeelsaankondiging kunnen zijn over verkeerde gewoonten en praktijken, evenals dit bij de profetie van Micha het geval was. Zijn we dan ook bereid om te luisteren? Of denkt u dat God alles maar goedkeurt wat wijzelf bedenken en wat duidelijk in strijd is met de geboden en inzettingen van de Heere voor het gemeentelieven?

Oude Sporen 2019

